

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 78346/16/O100/2400/15/16/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 83944/15/2400
COIX00S06ZO

Dne: 30. 08. 2016

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

společnosti **LAMAN s. r. o.**, se sídlem Počerny 93, 360 17 Karlovy Vary, IČ 25492641, právně zast. JUDr. Štěpánem Liškou, advokátem, se sídlem Jungmannova 31/36, 110 00 Praha 1, podaném proti rozhodnutí ředitelky inspektorátu České obchodní inspekce Ústeckého a Libereckého ze dne 26. 5. 2016, č. j. ČOI 65397/16/2400/R 0480/2016/Vr/Št, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **160.000,- Kč** (slovy: jedno sto šedesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto:**

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí mění takto:

Slova „pokutu ve výši 160.000,- Kč, slovy: jedno sto šedesát tisíc korun českých“ se nahrazují slovy „pokutu ve výši 145.000,- Kč, slovy: jedno sto čtyřicet pět tisíc korun českých“.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1104802416, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1104802416, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro snížení uložené pokuty.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že prodala pohonnou hmotu motorovou naftu, č. vzorku 116/24/15/V, která nesplňovala požadavky na její jakost podle ust. § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci, v rozhodném znění (dále jen „vyhláška č. 133/2010 Sb.“), když nevyhověla limitním hodnotám ČSN EN 590 (2014) v ukazateli bod vzplanutí P. M., kde naměřená hodnota 22,0 °C nedosáhla stanoveného minima 53,0 °C, a v ukazateli jakosti síra, kde naměřená hodnota 13,6 mg/kg překročila stanovené maximum 12,0 mg/kg, jak bylo prokázáno rozbořem vzorku této pohonné hmoty odebraného při kontrole provedené dne 4. 8. 2015 na čerpací stanici LAMAN v Kadani, Průmyslová 1949.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena pokuta ve výši 160.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podala jmenovaná společnost (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že má za to, že uložená pokuta je zjevně nepřiměřená s ohledem na kritéria, která mají být hodnocena při ukládání sankce. Odvolatel je toho názoru, že orgán prvního stupně nezohlednil všechna kritéria daná pro sankcionování jiných správních deliktů.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu orgán prvního stupně zřejmě odkázal na objektivní odpovědnost odvolatele, odvolatel si jí je vědom, přesto není správné a v souladu se zákonem, že správní orgán nepřihlédl k tomu, že jednání odvolatele bylo neúmyslné, že nejednal s úmyslem způsobit škodu na majetku nebo získat majetkový prospěch. Míra zavinění zde dosahuje velmi nízkého stupně a naopak vyššího stupně u dodavatele paliva. Odvolatel sám pátral po příčinách zjištěných nedostatků a výsledkem bylo, že nekvalitní palivo bylo dovezeno dodavatelem, společností EGERIA spol. s r. o., která dodávala nekvalitní palivo i do jiných čerpacích stanic.

Na tyto skutečnosti odvolatel upozornil správní orgán ve svém odporu, správní orgán si toto tvrzení mohl ověřit v rámci svého rezortu. Správní orgán vyšel pouze ze zjištění učiněných při kontrole, aniž by jakkoli dále rozvedl či ověřil tvrzení odvolatele. Takový postup je v rozporu se zásadou materiální pravdy podle ust. § 3 a ust. § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“). Správní orgán zvolil snazší postup a zdůvodnil pokutu objektivní odpovědností, aniž by se skutečné důvody kontaminace pohonných hmot a zjištění osoby, které ji fakticky způsobily, projevíly ve výši

pokuty udělené odvolateli. Pokud správní orgán neposoudil míru zavinění odvolatele, porušil princip individualizace uloženého trestu ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97.

Při posouzení následků správního deliktu správní orgán zvažil jen přitěžující okolnost, kdy pohonná hmota nevyhověla dvěma ukazatelům jakosti, a v bodu vzplanutí bylo spatřováno vysoké riziko poškození vozidla. Orgán prvního stupně opomněl přihlídnout k faktu, že dosud nebyla odvolateli ani správnímu orgánu oznámena jakákoli stížnost či upozornění na palivo odvolatele či vznik škody na majetku. Nehrozilo ani bezprostřední riziko poškození vozidel, do kterých byla taková pohonná hmota natankována.

Odvolatel dále namítá, že správní orgán nehodnotil jeho poměry a poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133.

Podle odvolatele je uložená pokuta neproporcionální k majetkovým poměrům odvolatele, pokud má zajistit chod podniku, jakož i s ohledem na další kritéria, na která je v odvolání odkazováno.

Odvolatel zjištěné nedostatky nerozporoval, ihned odstranil technickou závadu na stáčecím mechanismu a po zjištění, že palivo má vytýkané nedostatky v důsledku jednání dodavatele, ihned s ním ukončil spolupráci. Odvolatel svým bezprostředním zásahem napravil zjištěné nedostatky, aniž by vyčkal na rozhodnutí správního orgánu a uložení sankce, má proto za to, že pokuta ve výši 160.000,- Kč je nadbytečná a nepřiměřená, pokuta neměla být uložena vůbec nebo v nižší úrovni. Správní orgán měl přihlídnout také k tomu, že odvolatel nebyl v minulosti sankcionován, orgán prvního stupně nepřihlédl jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že se nejedná o opakování protiprávního jednání.

Odvolatel dále cituje z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97, a ze dne 31. 10. 2008, sp. zn. 7 AfS 27/2008, a dodává, že orgán prvního stupně v rámci svého odůvodnění přihlédl pouze k objektivní odpovědnosti odvolatele za předmětný správní delikt a k nápravným opatřením odvolatele. Správní orgán byl však povinen zohlednit i další kritéria vyplývající i z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Podle odvolatele nebylo přihlídnuto ke specifikům případu, proto orgán prvního stupně nevybral pro odvolatele takový druh trestu a takovou výměru, které by splnily účel trestu. Odvolateli se jeví pokuta jako zjevně nepřiměřená a navrhuje, aby bylo upuštěno od uložení sankce nebo aby pokuta byla snížena na 60.000,- Kč.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil a aby správní orgán nahradil náklady řízení odvolateli, nebo aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že uložená pokuta je 60.000,- Kč, nebo aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání a aby odvolateli byly nahrazeny náklady řízení.

Vzhledem k tomu, že odvolatel namítal, že je pro něj výše uložené pokuty likvidační a předložil jen daňové přiznání za rok 2015 a výkaz zisku a ztráty za stejný rok, vyzval ho odvolací orgán k předložení dalších dokladů, které by lépe prokazovaly jeho majetkovou situaci (výzva ze dne 4. 8. 2016, č. j. ČOI 97764/16/O100-OP/766). Odvolatel zaslal rozvahu a výkaz zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31. 12. 2015.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí. Odvolací orgán však shledal důvody pro snížení uložené pokuty.

Pokud jde o námitku odvolatele týkající se nepřihlédnutí k míře zavinění, odvolací orgán opakuje, že odpovědnost za daný správní delikt je odpovědností objektivní, kdy nezáleží na míře zavinění. Správní orgán považuje nedbalost za typickou pro daný správní delikt, úmysl by byl významnou přitěžující okolností, správní orgán tak přihlédl k tomu, že jednání odvolatele nebylo úmyslné. Pokud jde o chybu dodavatele, odvolací orgán se níže zabývá zohledněním vyjádření odvolatele ze dne 15. 5. 2016 ve prospěch odvolatele. Ani skutečnost, že nejakost pohonné hmoty byla způsobena dodavatelem, nic nemění na odpovědnosti odvolatele za prodej pohonných hmot splňujících veškeré jakostní požadavky. Správní orgán nerozporuje, že ke vzniku odchylek mohlo dojít ze strany dodavatele odvolatele, odvolacímu orgánu jsou známy potíže společnosti EGERIA spol. s r. o. s jakostí dodávek pohonných hmot již z jiného správního řízení, a sice z řízení vedeného pod sp. zn. ČOI 127926/15/2200 (pravomocným rozhodnutím ze dne 20. 5. 2016, č. j. ČOI 28643/16/O100/2200/16/HI/Št, byla uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč, u motorové nafty byl zjištěn bod vzplanutí 38,5 °C, účastník řízení rovněž namítal, že nejakost byla způsobena jmenovanou společností, k tomuto vyjádření bylo přihlédnuto jako k polehčující okolnosti, způsob spáchání správního deliktu nebyl hodnocen ani ve prospěch ani v neprospěch účastníka řízení). Odvolací orgán má za to, že není třeba doplňovat dokazování.

K objektivní odpovědnosti odvolací orgán poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2011, č. j. 1 As 112/2010 - 9, kde se uvádí: „*je tomu tak z praktických důvodů. Zjišťování a dokazování zavinění v situacích, kdy porušení povinností je často výsledkem činnosti řady jednotlivců, tak jak to ostatně zmiňuje i sama stěžovatelka, by totiž bylo velmi obtížné a zdlouhavé. Ve snaze zjednodušit postavení příslušných správních orgánů při ukládání sankcí podnikatelským subjektům je proto právní úprava správních deliktů podle zákona o pohonných hmotách založena na objektivní odpovědnosti (nebo také „odpovědnosti za výsledek“)* na rozdíl např. od odpovědnosti podle trestního zákona. *Obligatorním znakem skutkové podstaty správního deliktu právnické osoby tedy není zavinění. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. I když je odpovědnost právnických osob za správní delikty odpovědností objektivní, neznamená to, že není nutné prokazovat splnění zákonných znaků skutkové podstaty správního deliktu. Je-li znakem skutkové podstaty objektivní stránka deliktu spočívající v konání (zde prodej nebo výdej pohonné hmoty, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách), je třeba k uznání odpovědnosti za správní delikt takové jednání prokázat. K tomuto závěru dospěl zdejší soud též v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 4 As 28/2006 - 65 (publikováno pod č. 1658/2008 Sb. NSS).*“ Zjišťování a dokazování příčin kontaminace pohonných hmot je

velmi složité, což dokládá i odvolatel, který se zprvu domníval, že ke kontaminaci motorové nafty mohlo dojít proto, že odvolatel používal ke stáčení pohonných hmot jediné čerpadlo, které bylo trvale spojeno s nádržemi. Odvolatel ve svém vyjádření k provedené kontrole doručeném orgánu prvního stupně dne 13. 8. 2015 doslova uvedl: „*Netušil jsem bohužel, že tak malé množství BA 95, které se touto cestou dostane do MONA při stáčení, může tolik ovlivnit její kvalitu.*“ Až následně odvolatel zjistil, že šlo spíše o pochybení na straně jeho dodavatele, společnosti EGERIA spol. s r. o., neboť nevyhovující výsledky odebraného vzorku motorové nafty byly zjištěny i při kontrole dne 14. 9. 2015, tedy v době, kdy již odvolatel zajistil oddělení stáčecích cest pro motorovou naftu a benzín. Pokud byla nejakost pohonných hmot způsobena dodavatelem, může se odvolatel domáhat náhrady škody soukromoprávní cestou.

Odvolatel má jako prodávající pohonných hmot stanovenou povinnost prodávat pohonné hmoty pouze ve stanovené jakosti (ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách). Ke vzniku odchylky může dojít v různých situacích, při výrobě, při přepravě, při stáčení či při skladování, v každém případě by mělo být prodávajícím zajištěno, aby se zákazníkovi dostalo pouze pohonné hmoty splňující veškeré jakostní požadavky. V tomto se nelze spoléhat pouze na své dodavatele, či na to, že při stáčení pohonných hmot jediným čerpadlem nedojde ke kontaminaci pohonných hmot, která by způsobila jejich nejakost. Odpovědnosti za daný správní delikt se lze zbavit jen v případě, že účastník řízení prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení své právní povinnosti zabránil (ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách), což odvolatel vzhledem k výše uvedenému neprokal.

Ve prospěch odvolatele bylo přihlédnuto k tomu, že odvolatel učinil opatření, která by měla zamezit tomu, aby se porušení právní povinnosti opakovalo, odvolatel vyčistil nádrže a vyměnil svého dodavatele. Odvolatel poukazoval na to, že došlo k chybě ze strany dodavatele pohonných hmot společnosti EGERIA spol. s r. o. a že odvolatel s touto společností ukončil spolupráci, až ve vyjádření ze dne 15. 5. 2016 (doplnění odporu). Orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí uvádí, že přihlédl ve prospěch odvolatele i k nápravnému opatření spočívajícímu v ukončení spolupráce se jmenovanou společností, avšak uložená pokuta se oproti příkazu nezměnila, odvolací orgán má za to, že by se skutečnosti uvedené ve vyjádření ze dne 15. 5. 2016 měly projevit ve výši uložené pokuty, z tohoto důvodu uloženou pokutu snížil.

Co se týče následků správního deliktu, v neprospěch odvolatele bylo přihlédnuto k tomu, že nevyhovění stanoveným požadavkům bylo zjištěno ve dvou ukazatelích a že v případě ukazatele bod vzplanutí se jednalo o značnou odchylku, naopak odchylka v kritériu obsahu síry byla vyhodnocena jako méně závažná. S výší odchylky totiž stoupá pravděpodobnost poškození vozidel nejakostní pohonnou hmotou. V případě motorové nafty s bodem vzplanutí nižším než 30 °C je zde značné riziko poškození motoru v důsledku nižší viskozity a zhoršení mazivosti motorové nafty. Pokud by bylo zjištěno, že opravdu došlo k poškození konkrétního vozidla, do kterého byla zakoupena motorová nafta prodávaná odvolatelem, byla by uložena pokuta vyšší, neboť by se jednalo o přitěžující okolnost. Odvolací orgán má za to, že zde byla reálná hrozba poškození vozidel zákazníků odvolatele, proto byl následek správního deliktu hodnocen v neprospěch odvolatele (odchylka v kritériu obsahu síry však byla vyhodnocena jako méně závažná).

Odvolací orgán se zabýval též majetkovými poměry odvolatele.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, se likvidační pokutou rozumí taková pokuta, která je způsobila pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel (příp. i jeho rodina, pokud se jedná o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostane do existenčních potíží. Odvolací orgán tedy posuzoval, zda by v důsledku uložení dané pokuty mohlo dojít k tomu, že by odvolatel nebyl schopen hradit své běžné provozní náklady. Odvolací orgán po posouzení majetkové situace dospěl k závěru, že nikoli, nic nenasvědčuje tomu, že by uložená pokuta mohla být pro odvolatele likvidační. Odvolatel využívá sice větší objem cizích zdrojů, než je výše jeho oběžných aktiv, avšak odvolatel má dlouhodobý majetek v hodnotě 4.388 tisíc Kč, ve svém podnikání dosáhl v uplynulém roce zisku, odvolatel podniká s vysokým obratem. Podle názoru odvolacího orgánu by v důsledku uložení pokuty ve výši 145.000,- Kč nemělo dojít k ohrožení schopnosti odvolatele hradit běžné provozní náklady. Výši uložené pokuty není možné poměřovat pouze s vykázaným ziskem (ztrátou), výsledek hospodaření totiž svědčí spíše o míře úspěšnosti podnikání než o majetkové situaci. Odvolací orgán dodává, že určité negativní důsledky sankce jsou předpokládány. Uložená pokuta totiž musí působit nejen jako spravedlivý trest (represivně), ale také preventivně (musí vést pachatele a další adresáty téže právní povinnosti k tomu, aby se poučili a přijali taková opatření, aby k porušování dané povinnosti již nedocházelo).

Jak již bylo uvedeno, ke zjednání nápravy odvolatelem bylo přihlédnuto v jeho prospěch. Rovněž bylo přihlédnuto k tomu, že se jedná o první pochybení odvolatele. Odvolací orgán má za to, že uložená pokuta je přiměřená, odpovídá okolnostem případu a dostatečně splňuje represivní i preventivní účinky. Odvolací orgán má za to, že výše sankce byla řádně odůvodněna, správní orgán se zabýval všemi kritérii danými ust. § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání a jeho následky. Odvolací orgán snížil uloženou pokutu na částku ve výši 145.000,- Kč, neboť přihlédl ve prospěch odvolatele k vyjádření ze dne 15. 5. 2016 (vznik odchylky na straně dodavatele, rozvázání spolupráce s ním). Uložená pokuta odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech, jak vyplývá z rozhodnutí zmiňovaných orgánem prvního stupně i z rozhodnutí, na které odvolací orgán poukazyval výše (případ, kdy dodavatelem účastníka řízení byla rovněž společnost EGERIA spol. s r. o.). Všechna rozhodnutí jsou k dispozici na www.coi.cz v sekci Pro spotřebitele – Pokuty za nejakostní paliva.

K návrhu odvolatele, že správní orgán je povinen nahradit odvolateli náklady řízení, odvolací orgán uvádí, že podle ust. § 79 odst. 3 zákona správního řádu nese správní orgán a účastník své náklady, nestanoví-li zákon jinak. V tomto případě však zákon jinak nestanoví (s

výjimkou ust. § 79 odst. 5 téhož zákona, podle kterého povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti). Náklady na své právní zastoupení tedy nese odvolatel. Odvolací orgán tedy neshledal důvod ke změně výroku o nákladech řízení.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný
ústřední ředitel
České obchodní inspekce